

В. „Република“
издава всяка Сбота.

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.
За България:
за 3 мѣсеца 1 левъ
„ 6 „ 2 „
„ 1 година 4 „
За Странство:
за 6 мѣсеца 3 лева
„ 1 година 6 „

Абонирането става направо въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА РЕПУБЛИКАНСКАТА МЛАДЕЖЪ

LA RÉPUBLIQUE

Organe de la jeunesse républicaine

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармондѣ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пътъ и по 10 ст. на всѣки последующъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние.

Сждеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраша на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.



* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

Съббѣка В. Стойчева

и

Илия Т. Каловъ

Слодени

г. Сливенъ, 14 Януарий 1899 год.

ИЗВѢСТІЕ

Имаме честъ да извѣстимъ на г. г. интересующитѣ се, че отворихме въ гр. Сливенъ една съвсѣмъ нова печатница подъ фирма:

ДРУЖЕСТВЕНА ПЕЧАТНИЦА
„ТРУДЪ“

Снабдена съ прѣвзходни машини и съ разнообразни букви отъ най-добрата германска фабрика (Флиншъ — Франкфуртъ).

Поръчкитѣ се извършватъ бързо и ефтино. За споразумѣние въ канцеларията ни на площадъ „Хаджи Димитъръ“.

Сливенъ, Януари 1899 г.

Съ почитание:
Администрацията.

Сливенъ, 6 февруари 1899.

Паднало непаднало старото министерство, качило се некачило новото, а първото нѣщо, което нашитѣ допотопни фракции и партии почнахъ да експлоатиратъ за смѣтка на натеглилия се народъ, е въпроса за русофилството и русофобството. Русофилитѣ дигнахъ врѣвата, че сегашното министерство било русофобско и не се ползувало, слѣдователно, съ довѣрието на народа, а русофобитѣ прибързахъ да се обявятъ за русофили или поне да заявятъ русофилски чувства. Тѣй като русофилството и русофобството сж служили досега за бесполезни и дълги разногласия и върху тѣхъ се основаватъ раздѣпленията на партиитѣ и фракциитѣ на два лагера, то длъжни сме да разгледаме какво се разбира съ тѣзи двѣ думи и доколко сж оправдателни шумоветѣ дигани отъ името на тѣхъ.

Ако подъ русофобство се разбира омраза къмъ всичко руско: не само управление, но и народъ, и литература, и нрави, — то тогазъ русофобството ще бжде съвсѣмъ неоснователно и русофобитѣ въ Бъл-

гария ще се четятъ на прѣсте, а може би и съвсѣмъ да ги нѣма. Едва ли ще се намѣри нормаленъ чловѣкъ, който да усѣща омраза къмъ всички проявления на единъ народъ. Всѣки народъ си има и лошитѣ и добритѣ страни, така щото неразумно е всецѣло да му се въсхищаваме, или всецѣло да го мразиме. Въ тая смисълъ е осждително не само русофобството, но и маджарофобството, което русофилитѣ твърдѣ много культивиратъ, а и „евреефобството“ или заслѣпеното прѣзирање на еврейтѣ. Пакъ повтаряме, такива слѣпи омрази къмъ всичко на единъ народъ не сж за нормаленъ чловѣкъ.

Съвсѣмъ другъ е въпросътъ, ако подъ русофобството се разбира омраза само къмъ автократическото управление на Русия. Такова едно чувство е не само разумно, но то е и налѣжаще за всѣки свободолобивъ чловѣкъ. Да обичашъ автократизма значи да обичашъ тиранията, произволитѣ, робството, да нѣмашъ никаква симпатия къмъ народитѣ, които пышкатъ подъ игото на автократа. Ний, българитѣ, които до вчера сме били подъ такова управление и които още имаме прѣдъ очитѣ си добринитѣ на туй управление въ Македония и Одринско, свършено естествено трѣбва да мразиме автократизма и да симпатизираме на руския народъ, на поляцитѣ, на ерменцитѣ и на толкова други народи, които стѣнжатъ подъ безотговорното управление на руския монархъ. Колкото за насъ, републиканцитѣ, съвсѣмъ ясни сж нашитѣ чувства: ний желайме на всички народи републиканско управление и ненавиждаме автократитѣ.

Русофобството въ тая смисълъ нѣма държавно значение. Въ управлението на една държава чувствата трѣбва да оставатъ на заденъ планъ. За партиитѣ и за държавнитѣ мжже русофобството трѣбва да има съвсѣмъ друго значение. И именно това трето значение е най-важното за насъ българитѣ. Тука не се гледа вече нашето чувство къмъ управлението на Русия, а само интереса на България. Ний можемъ да мразимъ автократизма на Русия, но длъжни сме да я почитаме като държава и да се питаме: има ли интересъ България да държи повечето съ нея въ вънкашната си политика или нѣма? Въ тоя случай русофобството ще означава не омраза къмъ автократизма на Русия (възможно е даже държавния мжжъ да обича такова управление), а само убѣждение, че България нѣма интересъ да държи твърдѣ интимно съ Русия. Въ тоя случай русофоб-

ството става въпросъ на твърдѣ деликатни политически разисквания и за разрѣшението му не трѣбва да се експлоатира съ чувствата на народа.

Нека дойдемъ сега на русофилството. Ако то е само убѣждение, че въ вънкашната политика България има интересъ да държи съ Русия, безъ да взема подъ внимание нѣкакви чувства, то такова русофилство нѣма нищо за осждане, а само може да се критикува или защитава отъ гледна точка на политически съображения. Но нашитѣ русофили не разбиратъ така русофилството. Тѣ настояватъ, че, има или нѣма интересъ, България е длъжна да държи съ Русия и да извършва всички нейни прищѣвки, тѣй като Русия ни освободила и тѣй като народътъ обичалъ Русия. Че народътъ обича Русия, това никой не може да го откаже; ний дори трѣбва да се гордѣиме, че нашиятъ народъ не е безчувственъ и непризнателенъ къмъ освободителитѣ си. Но да се експлоатира това благородно чувство и да се експлоатира по такъвъ бесчестенъ начинъ, щото да се замѣсва и невѣжеството на народа, като му проповѣдаме идеята, че безъ Русия нищо не можемъ, че Русия е все и вся, че отъ нея трѣбва да очакваме всички блага, а отъ другитѣ народи („нѣмци, френци и англичане“) само злини, това е такава възмутителна и низка маниера, че никой българинъ, който искрено милѣе за свободата и бжджето на България, не може да не я прѣзира. Това е възпитание на народа въ робски чувства и въ зависимостъ, въ суевѣрно благоговѣние прѣдъ „Дѣда Ивана“ и въ изгубване на всѣкоя вѣра въ своитѣ собствени сили. Народътъ се научава да гледа на всичко руско като на свещенно и неприкосновенно и да очаква чужди помощи въ вжтрѣшнитѣ си работи. А нищо по-опасно отъ такова едно възпитание. Нѣщо повече; съ множество факти на ржка ний можемъ да докажемъ, че русофилството у насъ е носителъ на реакционни и срѣдневѣковни идеи, че то експлоатира религиознитѣ чувства на народа за да въведе ограничение на свободата изобщо и на свободата на съвѣстѣта частно. Като се въсхищаватъ слѣпо отъ всичко руско, нашитѣ русофили сж твърдѣ наклонни да допустятъ за повдигане на православие то насилствени мѣрки, а дори и религиозни гонения; сжщо тѣй тѣ не сж и искрени защитници на демократически конституционенъ животъ, защото се въсхищаватъ много отъ управлението на „бѣлия царъ“. Въобщо русофилството, тѣй

както въ насъ се разбира и проповѣда, може да бжде гибелно за България, ако интелигенцията не се завземе да възпита народа въ едно трѣзвенно гледанье къмъ Русия.

Русофилството и русофобството сж двѣ истъркани оржжия за заблуждение на народа. Да му проповѣдаме, че той трѣбва да мрази всичко руско, а да обича нѣмцитѣ или маджаритѣ, е не само глупаво, но и беспочвенно, защото нашиятъ народъ всѣкога ще обича руситѣ. Да му проповѣдаме пкъкъ, че трѣбва да мрази нѣмцитѣ и маджаритѣ, а да обича слѣпо всичко руско, то е и глупаво и опасно: то е безчестно експлоатиране съ народнитѣ чувства и невѣжество. Колкото за една омраза къмъ всѣко авторитарно управление въобще, тя си е твърдѣ намѣсто и всѣки свободолюбивъ трѣбва да я пропагандира. Но туй чувство не трѣбва да има влияние въ управлението на държавата. Ако интереситѣ на България изискватъ, щото тя да държи повече съ Русия, отколкото съ друга държава, то и република да бжде, пакъ ще тегне къмъ Русия. Само че републиката нѣма никогажъ да води русофилска политика по слѣпо увлѣчение, нито по династически интересъ и, главно, никога нѣма да допустне намисанье въ вѣтрѣшното ѝ управление.

Дори и като убѣждение за вънкашната политика, русофилството и русофобството пакъ сж истъркани думи. Глупаво е да се казва, че трѣбва да бждемъ русофили или русофоби въ вънкашната политика. Международнитѣ отношения не сж неизмѣнни, че и вънкашната политика да бжде неизмѣнна. Ако днесъ интереситѣ ни изискватъ да държимъ съ Русия, то сутрѣ може би интереситѣ ни да изискватъ противното, слѣдователно безсмисленно е да се опрѣдѣля една вѣчно неизмѣнна политика. Както виждатъ читателитѣ, и въ туй послѣдне значение русофилството и русофобството нѣматъ смисълъ.

Републиканската младежъ съ прѣзрѣние отминава тия стари раздори на русофили и русофоби, като съсрѣдоточава главното си внимание върху вѣтрѣшнитѣ рани на България.

Пропорционална избирателна система

Сегашната избирателна система, приета въ повечето държави, е твърдѣ несправедлива, защото не може да даде едно вѣрно изражение на народната воля. Какво се изисква главно отъ една избирателна система? Нали да дава колкото се може по-точно изражение на народнитѣ желанья? Избранитѣ трѣбва да прѣдставляватъ въ мнѣнията народа, та въ каквато пропорция народътъ се раздѣля на разни партии и групи отъ убѣждения, въ такава сжщо пропорция и прѣдставителното тѣло да се раздѣля на групи отъ партизани съ разни убѣждения. Да кажемъ, че е прието на всѣки 10000 души да се избира единъ прѣдставител и че въ страната има 160,000 либерали, 40,000 консерватори, 100,000 републиканци, 50,000 радикали, 30,000 социалисти и пр. За да бжде прѣдставителството точно изражение на народа, то въ него трѣбва да бжде спазена сжщата пропорция, каквато сжществува между разнитѣ партии въ народа, а именно, да има въ Народното Събрание 16 депутати либерали, 4 консерватори, 10 републиканци, 5 радикали, 3 социалиста и т. н., по единъ на 10000, споредъ числото на избирателитѣ.

Съ сегашната избирателна система тая пропорция не може да се спази, защото избирателството не се прѣсмѣта за цѣлата страна, а поотдѣлно за всѣка избирателна околия, отъ което произлиза, че печелѣтъ само тия партии, които придобиватъ въ една околия най-много гласове, а гласовѣтѣ на меншествата пропадатъ безъ всѣкаква полза. Нека покажемъ това нагледно съ примѣръ. Горѣ прѣдположихме, че има 40,000 консерватори и 100,000 републиканци изъ цѣлата страна; както всѣки вижда, републиканцитѣ сж по-многобройни отъ консерваторитѣ и, ако е въведена пропорционалната система, тѣ ще иматъ 10 депутатата, а консерваторитѣ само 4. Но прѣдставете си сега такава пѣщо, че републиканцитѣ сж разпрѣснѣти изъ цѣлата страна и че въ никоя избирателна околия не могатъ да иматъ болшинство, а пкъкъ че консерваторитѣ не сж толкозь разпрѣснѣти и иматъ болшинство въ три избирателни околии съ по двама души кандидати. Отъ туй ще излѣзе, че стотѣхъ хиляди републиканци ще бждѣтъ бити наврѣдъ безъ да спечелѣтъ нито единъ депутатъ, а четиредесетѣхъ хиляди консерватори ще изберѣтъ не четире, а шестъ кандидата, че може би и повече! Има ли тука нѣкаква справедливостъ? Има ли тука и сѣнка отъ точно изражение на народна воля? Стотѣхъ хиляди подадени гласове отъ републиканцитѣ изъ цѣлата страна ще пропаднатъ безслѣдно и, при всичката си сила между народа, тѣ ще останѣтъ безсилни прѣдъ Народното Събрание.

Тази несправедлива система е, отъ друга страна, много удобна за всѣкакви видове злоупотрѣбления, за това и повечето държави я пазѣтъ. Отъ разпрѣдѣлението на избирателнитѣ околии зависи много коя партия да спечели болшинство. Ако се види, че двѣ-три села ще дадѣтъ болшинство на либералитѣ въ една околия, могатъ да бждѣтъ откъснѣти и прѣхвърлени въ близката околия, дѣто нѣма такава опасностъ и т. н.

Съ пропорционалната система се прѣмахватъ всѣкакви подобни злоупотрѣбления и всѣка несправедливостъ. Меншествата сж гарантирани, че ще иматъ опрѣдѣленото отъ закона число прѣдставители, които да защищаватъ тѣхнитѣ идеи и интереси.

Има разни видове пропорционални системи, но нѣкои отъ тѣхъ иматъ голѣми неудобства. За туй ще изложимъ най-удобната. Тя изисква двѣ операции, но пкъкъ има голѣмото прѣимущество не само да разграничава партиитѣ, но и да опрѣдѣля изрично депутатитѣ. И въ двѣтѣ операции бюлетинитѣ се подаватъ въ секциитѣ, но прави се сборъ на гласовѣтѣ не по избирателни околии, а за цѣлата страна. Въ първата операция всѣки избирател трѣбва да обозначи въ бюлетина си не кого избира, а на коя партия принадлежи, т. е. да пише въ бюлетина си: „либералъ“, „консерваторъ“, „радикалъ“, „радославистъ“ или, най-послѣ, нѣкое ново название, ако старитѣ не го удовлетворятъ. Тѣзъ, които не принадлежатъ на никоя партия отъ равнодушие, затъ и нѣма да взематъ участие въ изборитѣ. Обикновенно, които взематъ участие, си иматъ извѣстни убѣждения и могатъ да си дадѣтъ едно каквато-е название. Впрочемъ безцвѣтнитѣ, ако искатъ, могатъ и да заявятъ своята безцвѣтностъ съ празни бюлетини или съ нѣкое подходяще название (Въ държави съ напрѣднѣлъ политически животъ подобно нѣщо ще бжде курioзъ). Съ тази първа операция ще се констатира по избирате-

ленъ редъ разпрѣдѣлението на партиитѣ и убѣжденията изъ страната, т. е. дѣ по колко послѣдователи и въ какво число изцѣло има всѣка партия въ страната. Тази операция е необходима за да узнае и всѣка партия на колко гласа може да разчита, та да разпрѣдѣли добрѣ кандидатитѣ си та да не се губѣтъ гласове, да не би, на примѣръ, като мисли че нѣма послѣдователи за повече отъ единъ кандидатъ, да спечели зарадъ него 40000 гласа, когато съ тѣхъ би могла да спечели четире депутата.

Слѣдъ нѣколко врѣме се пристѣпва къмъ втората операция, дѣто вече се подаватъ бюлетини съ обозначение името на кандидата. Всѣка бюлетина трѣбва да съдържа само едно име, послѣдвано пакъ съ заблѣжката „радикалъ“, „либералъ“, „консерваторъ“ и пр. за да се знае съ какви убѣждения избирателъ гласува за даденъ кандидатъ. Никой кандидатъ не е частенъ за една околия, а общъ за цѣлата страна, и въ столицата се събиратъ подаденитѣ изъ всички мѣста гласове за всѣки кандидатъ отдѣлно, за да се намѣри общото число гласове, които всѣки е получилъ. Да кажемъ сега, че както при първата операция, тѣй и при втората се получили 30000 гласа отъ социалисти и за социалистически кандидати, но че тия 30000 гласа, било по недоразумение, било по вѣтрѣшни партийни несъгласия се разпрѣдѣлятъ така: на Ивана 12,000, на Драгана 9800, на Петра 5200, на Георги 2000 и на Стояна 1000. Трѣбва ли въ тоя случай само Иванъ да бжде избранъ, т. е. 30000 души да иматъ само единъ прѣдставител? Не, разбира се. Веднѣжъ една партия има право на трима кандидати, то нѣма нужда сетнѣ всѣки нейнъ прѣдставителъ да притежава непрѣмѣнно точно 10000 гласа: ще се считатъ за законни прѣдставители на партията първитѣ трима кандидати, които сж получили най-много гласове и които, слѣдователно, се ползуватъ съ най-голѣмо довѣрие между своитѣ съпартизани. Разбира се, че може да се допустне най-послѣ и балотировка, ако не е голѣма разницата между гласовѣтѣ на спечелившитѣ и неспечелившитѣ.

Тази е въ общи черти най-удобната пропорционална система, която ще докара справедливостъ и точностъ въ избирателството.

Вѣтрѣшенъ прѣгледъ

Риданията и раболѣпията на вѣстницитѣ по случай смъртѣта на княгинята още не сж се исчерпали; тѣ още продължаватъ съ крокодилски сълзи да оплакватъ „незаминимата загуба“. Особено въ това отношение се отличаватъ въ в. „Свобода“, „Новъ отзивъ“ и „Народни права“; намѣрихъ случай да искажатъ своитѣ робски чувства и бързо да заявяватъ своята привързаностъ къмъ княза. Като опозиция тѣ дигахъ такава аларма противъ княза, щото застрашавахъ го съ революцията; сега вече нѣма революция, нѣма „народа да си дига довѣрието отъ княза“; сега има „мѣдрото управление на княза“, „умната князова политика“, „като се увѣри въ разсипническа политика на Стоилова, и народното негодувание и нужди отърва страната“. Ами вий какво ще кажете за сакциониранието на позорнитѣ два акта? Вий, които толкова много викахте противъ княза. Сега пълзятъ прѣдъ него; пълзѣте, за да пълзятъ и прѣдъ васъ! А ти, народе наблюдавай хубаво, защото всичко се върши отъ твое име и за твоя смѣтка!

Деморализирующето партизанство е вземало такива широки размѣри, щото то е проникнѣло въ всичкитѣ слоеве на обществото и пуснѣло дълбоки корени; то е раздѣлило братъ отъ брата, баща отъ синъ; то е обладало да-

же и дѣлата. Ний дълбоко се възмуцаваме отъ този родъ партизанство; ний жалимъ дѣлата, жалимъ учащитѣ се да не се осквернятъ отъ този смрадъ.

Поводъ на това ни даде факта, че двама ученика въ първий класъ отъ града ни, на които бащитѣ биле отъ разни фракции се скарали за коя партия е била по добра и кой какво е вършилъ. Слѣдствието отъ тая кавга била боя и промушванието на една ученикъ въ бедрото съ ножъ. Партизани! Ако не жалите народнитѣ интереси, пожелѣте поне дѣлата си! Вий още отъ сега ги вкарвате въ смрадливото блато на политическия развратъ; не заразявайте бжджщето поколение съ вашитѣ отровителни болести!

Стамболовщината се въсърпява! Още съ първия слухъ за паданието на стоиловия кабинетъ стамболиститѣ и радославиститѣ почнали побоищата, убийствата и буйствата. Въ Т. Парзарджикъ сж съсѣствани двама старши стражари, въ Горне-Орѣховска околия въ едно село сж убита двама селяни, въ Прѣславъ наредния прѣдставителъ Жеко Стояновъ-радославистъ — образувалъ шайка, която най безобразно е малтретирала кмета, началника, стражари и събаряла и палила зданията на частни лица. Въобще на много мѣста сж станжали подобни буйства отъ стамболисти и радослависти.

Таквозъ ли е вашето партизанство, господа либерали? Така ли разбирате свободата и вашата програма? Таквозъ ли ви е политическото въспитание? На ли щѣхте да викате до небеса отъ тѣзи произволи, ако бѣхте въ опозиция?

Телеграмитѣ отъ провинцията адресирани до Грекова и Радославова по случай дохожданието имъ на власт сж толкова блудкави и работливи, щото достатѣчно характеризиратъ авторитѣ имъ и епохата. Слѣдъ паданието на Стамболова бѣхж загърмяли пакъ такива телеграми, въ които Стоиловъ се наричаше „избавителъ“, „герой“ и пр. Но сждбата на този родъ избавители е една и сжща — позорното сгромолясане. Сжщото и сега. Отпиратъ се благодарственни телеграми до Гржовъ. А този Грековъ на ли е сжщия, който заедно съ Стамболова истрѣпи, изби толкова гражданѣ и бѣхж обърнали страната на мушия? На ли и той бѣше въ този кабинетъ, който наложи екзекуция на Садина? Освѣнъ това какъвъ е „избавителъ“ когато той е дошелъ по волята на княза, а не чрѣзъ народа! Грековъ никаква борба не води; той даже се отказа да бжде шефъ на стамболиститѣ!

А Радославовъ се нарича „труженикъ“, сжщо „избавителъ“ и пр. Колко смѣшно! Радославовъ като депутатъ въ Народното Събрание не разви никаква дѣятелност; той мълча и тогава, когато го изстириха отъ министерския постъ прѣзъ 1894 год. Не мълчахж неговитѣ послѣдователитѣ, тѣ развивахж дѣятелност, а Радославовъ само се слагаше!

Сливенския Прокуроръ. Вѣстника ни бѣше подъ печатъ, та неможихме на врѣме да съобщимъ за прѣчкитѣ, които правеше Прокурора на отговорния ни редакторъ. Милостята му незнае, че земледѣлческитѣ училища се считатъ за срѣдни учебни заведения, и че излѣзлитѣ отъ тѣзи училища ученици могатъ да бжджтъ отговорни редактори. Наведохж му се много примѣри, каза му се, че специалнитѣ училища, били тѣ търговски, педагогически, земледѣлчески се считатъ за срѣдни; но нищо не бѣвъ състояние да увѣри невѣжия Прокуроръ. Послѣдний за мѣрило взема това, че свършившитѣ земледѣлчески училища не се приематъ въ Военното училище! Проважда да питатъ свѣдущи хора, носи му се закона за дипломитѣ, гдѣто въ първия членъ се говори за срѣдни специални училища, но нищо, нищо не поногна. Наведе му се примѣръ, че и за търговското училище нѣма нигдѣ, казано че се счита за срѣдно, и защо е позволилъ на отговоренъ редакторъ на в. „Тракия“, който е свършилъ търговското училище. Но нали е невѣжъ, нали незнае и не разбира законитѣ, тѣй е то! Най сѣтнѣ въ закона нийдѣ не е казано, че трѣбва да се чака пазволение то на Прокурора. Тогава защо Прокурора правеше спѣнки? Ний разбираме смисла на неговото противение, но незнаеме дали ще му помогне. Кабинета падна, трѣбва да се чрѣпоржча човѣкъ на новото министерство, за да не му истине мѣстото. Какво да се прави? — ето случая: „Република“ ще бжде опозиционенъ вѣстникъ, чакай да му побъркамъ малко, за да се прѣпоржчамъ“. Тѣй ли е, Г-не Прокуроре?

Злоупотрѣбление съ народното име. Въ много телеграми отправени до г. Грекова и г. Радославова се подписватъ отъ името на напр.

на 600 селяни, на 150 души, или отъ името на гражданитѣ отъ цѣль градъ, или отъ името на селянитѣ на 5—6 села. Ако наистина бѣхж опълномощени — добрѣ; но тѣ не сж опълномощени, ами, като се подписватъ за толкосъ и толкосъ души или села, които нѣматъ нищо общо съ падисавшитѣ — послѣднитѣ искатъ да кажжтъ на партизански езикъ: „вижте подири си колко водж, та и службицата ми да бжде такава“! Нали е така партизани?

Пишатъ ни отъ Карнобатъ да запитаме Санитарната Дирекция, какво станжло заявлението на Карнобатскитѣ граждани, подписано отъ 410 души, съ което искахж да се назначи Д-ръ М. Недѣлчевъ за лѣкаръ въ Карнобатъ? Или Санитарната Дирекция чака прѣпоржжа отъ нѣкоя политическа птица?

Нѣкой столични вѣстници съобщаватъ че треноветѣ постоянно изригвали гладнитѣ за служба партизани, и че кжщата на Радославова била блокирана отъ либерали, които водѣхж (?) „отчаяна борба съ умразния режимъ“. Ний вѣрваме въ това, вѣрваме, че много бездарности и неспособности ще бжджтъ назначени на тлѣсти службици; способноститѣ пакъ ще се игнориратъ.

Много отъ досегашнитѣ държавни, общински и окржжни службаша ще обърнжтъ колата. До сега подържахж Стоилова, а отъ сега ще декларираме, че ще подържжтъ настоящитѣ.

Какво да го правешъ? епоха!
Научаваме се, че тукашнитѣ учители при Гимназията вземали благородното рѣшение да държжтъ всѣка седмица научни скаски въ салона на театръ „Зора“. Ний ржкоплѣщимъ на учтелското прѣдприятие и съ нетърпение чакаме реализиране на взетото рѣшение.

Въ народняшката епоха върлуваше папанчевата шайка, а сега либералната. На 31 м. м. вечерята нѣколко души бѣхж се напили и викахж изъ улицитѣ: „долу“ „долу“!

Такива димонстрации развратяватъ гражданитѣ; тѣ трѣбва да се искоренжтъ — никакъ да не ставатъ. Ако Папанчевъ си служеше съ такава шайка, ако той ви разгонваше, защо и вий си служите съ сжщитѣ срѣдства?

Научаваме се че тукашнитѣ граждани се готвяли да бламиратъ кметството. Колкото по скоро го направжтъ толкова по добрѣ. Нека тѣзи, които влѣзатъ въ комосията да изваджтъ истинското положение на общинската каса прѣдъ гражданитѣ.

Вившитѣ кринкари и прѣдатели около в. „Миръ“ намѣрили за нуждно да ни закачжтъ въ брой 640 на вѣстника си. Обаждаме на подлитѣ византийци и консерватори, че не ний сме, които нѣмаме „ni dieu, ni maître“, а сж тѣ, които цѣли петъ години безбожно плячкосвахж страната и тероризирахж населението въ тъмнината при „огасени свѣщи“ и засади.

Съ Русия противъ чорбаджиитѣ! — ето какво развиваше на 2 т. прѣдъ „народа“ си прочутиятъ Папанчевъ. Намѣрилъ му тѣнкитѣ струни, да го вземе дявола! Ний ще го попитаеме само, има ли по-голѣми чорбаджии отъ него и отъ другаря му Добри Бояджиевъ, а сжщо и не е ли Русия страната, дѣто има найужасенъ чорбаджилѣкъ? Той може би мисли, че щомъ ходи да пие съ простолодието изъ механитѣ, това вече е атестатъ за демократизъмъ. Каква шарлатания!

Хвалитѣ и градѣтъ. — На събранието въ Клоцухоръ нашиятъ прокопсанъ кметъ се разпрострѣ въ разни хвалби върху своята дѣятелност. Самохвалството е твърдѣ низко нѣщо, но, когато е неоснователно, то стова просто отвратително. Градѣтъ е прѣдъ очитѣ ни и всѣки може да направи едно сравнение между дѣлата и думитѣ. Градѣтъ е плувжлъ въ мръсотии, вадки се разлѣли, уличи стожжтъ непоправени, малки мостчета сжщо, за канализация нищо не е помислено, кладенци и нужници си кореспондиратъ и разносятъ заразата, а нашиятъ кметъ е зарѣзалъ всичко за да отрупа града съ дѣ да е си дългове за направата на минералнитѣ бани, които можехж да се построжтъ много по хубаво при други условия. Вмѣсто да се хвали, той нека направи една обиколка изъ града за да види въ какво състояние се намира отъ боклуци и нечистотии.

Стамболисти и радослависти въ града ни не били въ твърдѣ приятелско отношение, та нищо не прѣдприематъ противъ кметството, което е изгубило довѣрието на гражданитѣ. Папанчевъ, възползуванъ отъ това бездѣйствие, съвзема се съ своитѣ хора и почва да играе пакъ роли, само че въ махалата Клоцухоръ, а не на площада „Хаджи Димитъръ“. Ний съвѣтваме сливенскитѣ граждани да не чакатъ никого, а да се събержтъ по-скоро на митингъ и да

изкажжтъ недовѣрието си къмъ кметството. Доста колебание!

Единъ нашъ познатъ отъ града ни моли да обнародваме слѣдното:

„Прѣди нѣколко дена се поминж въ Бургазъ отъ пневмония Таню Велчевъ, младъ чловѣкъ, пълненъ съ енергия и бжджще. Сега въ срѣда пакъ погрѣбахме поминжлиятъ се отъ бързотечна фтизия Петъръ Дограмаджиевъ, познатъ съ своитѣ радикални убѣждения и неострашимъ боренъе противъ двата бивши режима. И двамата бѣхж младежи съ свободолюбиви идеи и честни характери. Нашиятъ съболѣзнования къмъ опечаленитѣ семейства“.

Сливенската полиция си е разпасала пояса и занемарила длѣжноститѣ. Идете ноцѣмъ изъ крайнитѣ части на града и ще видите изъ дюгенчета, механи и разни други заведения пиещи стражари да се разхождатъ демонстративно, а дори и прѣдизвикателно. Тѣ не само не пазятъ имота и живота на гражданитѣ, а и помагатъ на Папанчевитѣ партизани въ разни побоища и нападения. Бившиятъ режимъ внесе голѣмъ развратъ и въ полицията, като я вѣвлчаше въ партизански оргии и бѣснувания. Кжде да дири населението защита при такава развратена полиция?

Контрактитѣ по конверсията и Источнитѣ желѣзници паднжжж ли вече или още не сж? Никой не ни освѣтлява. Софийскитѣ вѣстници пишжтъ, че ужъ имало дадено на новия кабинетъ срокъ до 1 Мартъ н. с. да размисли, ще ги приеме ли или отхвърли. Ще бжде нечутъ скандалъ, ако сегашното правителство приеме тия два контракта, за които дигнж такава врѣва на врѣмето си. То ще бжде цѣло самооплюване, което чрѣзъ никакви фалшиви извинения не ще може да бжде оправдано. По ний, републиканцитѣ, нѣма да бждемъ изненадени, тѣй като всички българи министри иджтъ по благоволения на княза, а интереситѣ на княза сж едно нѣщо, пакъ интереситѣ на народа — друго.

✓ **На 31 м. м. сутринята** въ 9 часа либералитѣ отъ града ни сж имали събрание, което взе образъ на митингъ. Събранието стана въ театралния салонъ на „Зора“. Говори само г. Вичевъ—адвокатъ. Избрахж една комисия, която да отиде при Окр. Управителъ, който отъ своя страна да помоли общинския свѣтъ да си даде оставката, за да не се свиква митингъ. Управителя казалъ на пратената комисия, че това е незаконно, и ги посвѣтвалъ да си свикатъ митинга.

Митингъ въ Сливенъ. Папанчевъ дебнишкомъ искаше да направи митингъ въ града ни на 2 того. Тѣ свикали своитѣ хора чрѣзъ градскитѣ агенти, безъ да знажтъ другитѣ граждани. Обаче на 2 т. г. сутринята всички се научихж и отидохж да виджтъ паднжлото величие — Папанчевъ какво ще говори.

Най първо говори кмета Бояджиевъ, който отъ страхъ да не го истикатъ, седнжлъ да се хвали, какво е направилъ общ. свѣтъ. Всичко каза, не каза само колко пари сж прахосали по вѣтъра, и колко сж взети скритичко.

Втория сладкодуменъ ораторъ бѣше паднжлото величие. Той все за Русия говори, а нищо не каза за дѣто ни продадохж, нищо не каза за желѣзницата, за конверсията, за сестнителнитѣ закони, за краденитѣ пари и пр. А за Русия и за кметството „кръвъ ще лѣемъ“!

Новини отъ София. На 2 т. г. е станжло официалното сливание на двѣтѣ либерални фракции: радослависти и стамболисти. За шефъ на новата комбинирана партия билъ е избранъ г. Радославовъ. Това сливание отдавна се очакваше, но то въ други врѣмена неможеше да стане, а само при обстоятелства, при които и двѣтѣ партии сж оставени заедно да работятъ и заедно да се защищаватъ отъ ударитѣ на опозицията.

Слухъ се носи че министерския свѣтъ си изработилъ програма за дѣятелността си, която тия дни щѣла да се печата въ „Държавния вѣстникъ“. Дано!

Какво става въ чужбина

Франция

По Резизията. — На 10 февруари (н. с.) Камарата на депутатитѣ е разисквала законопроекта на правителството Дюшой, съ който да се отнеме отъ Углавната Камара Драйфусовото дѣло по резизията и да се прѣдаде на цѣлия Касационенъ Сждъ. Засѣданието е било много оживено, публиката-многобройна, понеже се знае, че съ пропадането на новия законъ, диктуванъ отъ Кеней де Бөрперъ и отъ генерали-

тѣ, които се боѣтъ отъ затворъ, фалшифика- торитѣ и Естерхазевци ще бѣдѣтъ наказани; а съ приеманieto му — борбата между ревизио- нисти и антиревизионисти ще започне за по- дълго врѣме въ неизвѣстностъ, въ която прав- дата ту ще се потъпява, ту ще излиза на явѣ.

Въ рѣчта си, докладчикътъ *Рено-Мор- мер* явява, че комисията отхвърля правит. про- ектъ, като неполезенъ и врѣдеенъ, който зарадъ честта на армията ще наруши принципитѣ и обезчести сѣдейското тѣло (чести рѣко- плѣскания). Слѣдъ него *г. Розъ* защитава проекта. Министерътъ *Лебре* го сѣщо защита- ва, прѣкъсванъ и неоставянъ да говори отъ лѣ- вницата. Гражданинътъ *Милеранъ* се изказа за една дълга рѣчь противъ проекта, като каза, че противникитѣ на републиката искатъ да пожерт- вуватъ първитѣ сѣдии на ревизията, както и сетнѣ ще гледатъ да съсипатъ цѣлия Каса- ционенъ Сѣдъ, както Углавната Камара; че този законъ ще продължи кризата, която толкова поврѣди на Франция и завършва съ единъ анек- дотъ републиканцитѣ да защитѣтъ Републи- ката, която е основана на справедливостта (рѣкоплѣскания на лѣво).

Дюлон намира че проектътъ ще успокои страститѣ и е необходимъ, *Камилъ Пелепанъ* го- вори противъ.

Най-сетнѣ, законътъ е гласуванъ и е при- етъ съ 331 гласа противъ 216.

Россия противъ робска Македония

„Правителственъ вѣстникъ“ отъ Сень-Пе- терсбургъ е публикувалъ на 4/II (н. с.) една статия върху революционното движение въ Ма- кедоней. Тоя официаленъ органъ се надѣва че турското правителство ще се постарее да въве- де постепенно реформи въ Македония, които да отговарятъ на истинскитѣ интереси на насе- лението. Но въ случай, че политическитѣ агита- тори сполучѣтъ да дигнатъ възстания, както бѣше въ България прѣди освобождението, Ма- кедонцитѣ, казва тоя вѣстникъ, могатъ да бѣ- дѣтъ сигурни, че тѣхното движение не ще на- мѣри симпатиченъ отзивъ ни въ Русия, ни въ никоя друга европейска държава.

Върваме, че Г. Папанчевъ ще се възпол- зува отъ тази новина, за да похвали руския монархизъмъ.

Италия

Движението по амнистията на политиче- скитѣ осѣдени отъ смущението въ Миланъ прѣзъ миналата година продължава по цѣла Италия. Въ Камарата, върху запитването за това движение, прѣдсѣдат. на минист. съвѣтъ генералъ Пелу е далъ затруднителенъ отговоръ, отъ който се вижда, че амнистията се налагаи че въ противенъ случай Хумбертъ нѣма да се остави спокоенъ.

Повече отъ 300 републиканци-редактори на разни вѣстници въ Парижъ сѣ отправили къмъ италианскитѣ си повфрери-журналисти единъ адресъ, съ който ги поздравяватъ за зае- манието имъ съ амнистическия въпросъ.

РАВНОСМѢТКА

за приходитѣ и расходитѣ на Работ. Читалище „Хр. Ботевъ“ въ Сливенъ отъ 14 августъ 1898 г. до 31 януари 1899 г.

№ по редъ	ПРИХОДЪ	лева ст.		№ по редъ	РАСХОДЪ	лева ст.	
		лева	ст.			лева	ст.
1	Отъ вечеринки и прѣдста- вления	250	—	1	Наемъ за помѣщението. . .	90	—
2	Отъ мѣсечни вносове	74	20	2	Исплащане на слугата въ читалището	90	—
3	„ една лотария	15	85	3	Наемъ на столове	44	—
4	„ волни помощи	2	50	4	Расходъ въ читалището и по вечеринкитѣ	41	25
				5	Освѣтление	22	80
				6	Печатанье обявления	22	—
				7	Възнаграждение на люби- тели по прѣдставленията и вечеринкитѣ	19	—
				8	Недоимъкътъ отъ мин. година	1	62
						330	67
					Наличностъ	11	88
						342	55
	Всичко	342	55		Всичко	342	55

Англия

Тронното слово на Кралицата Виктория, при отварянieto на Парламента на 7/II (н. с.), слѣдъ като споменава за успѣха въ експедиция- та на сиръ Херберъ Киченеръ противъ Дерви- шитѣ, не загатва никакъ за скорошното изо- стрено отношение между Англия и Франция по въпроса за Фашода.

Относително обезоръжаванието Кралицата е казала това:

„Негово Императорско Величество, Руския Императоръ свика конференция, за да опита да ли е възможно да се ограничѣтъ значителнитѣ въоръжавания, които сѣ тежъкъ товаръ за всѣки народъ.

Щастлива се считамъ да явѣя, че съмъ го- това да вземъ участие при разискванията въ тая конференция“.

Германия

А Вилхелмъ що казва относително обезо- ръжаванието? „Небесниятъ Хохенцолернъ“ на банкета на Ландтагъ де Брандбургъ, е казаль това:

„Отистина, велико прѣдприятие и за всич- китѣ народи да си усигорѣтъ миръ по между си. Но тѣ се заблуждаватъ въ смѣткитѣ си. До- дѣто неизкупениятъ грѣхъ царува между чело- вѣцитѣ, войната, омразата, отгъщението и не- съгласието ще сѣществуватъ и всѣки ще гледа да докача другото.

Ала гуй, което е неизбѣжно между чело- вѣцитѣ, е сѣщо неизбѣжно между народитѣ. Ето защо ние Германцитѣ ще се стараемъ да бѣдемъ обединени и силни като желѣзенъ кѣсъ.“

Туй ще каже, че Вилхелмъ иска постоян- но да увеличава военната си армия, за да бѣ- де готовъ за нѣкоя прѣдполагаема международ- на касапница. Коронитѣ сѣ безсилни да обезо- рѣжатъ народитѣ.

Филипинскитѣ острови въ Америка

Изостренитѣ отношения между Филипани- тѣ и Американцитѣ сѣ станали крайно враж- дебни. Телеграми отъ 5 и 6 февруари (н. с.) извѣствяватъ отъ Манила, че възтаницитѣ сѣ нападали нѣколко пѣти, но били отблъснати отъ Американскитѣ войски на чело съ генералъ Отисъ. Възтаницитѣ сѣ имали множество из- бити и ранени, а отъ америк. е имало 175 ра- нени, между които малко убити. На 7 февруарий войната е била обявена, което се вижда отъ слѣдующитѣ телеграми:

Манила, 7 февруари.

Агиналдо издаде прокламация, като обя- вява война на Америка. Американскитѣ войски сѣ готови за всѣко нападение.

Вашингтонъ, 7 февруарий.

Телеграми отъ Манила възкачватъ загуби- тѣ на Филипаниетѣ, въ сраженията въ сѣбота и недѣля, на 2000 убити и 3,500 ранени.

5000 възтаника сѣ били уловени роби.

Америка

Вашингтонъ, 10 февруарий (н. с.). Прѣд- сѣдателътъ Макъ-Кинлей подписа слѣдъ обѣдъ мирниятъ договоръ съ Испания.

УЧИТЕЛКА

съ гимназиялно образова- ние и двѣгодишна учи- телска практика, търси частни уроци съ скромно възнаграждение. За споразумѣне при **Иванъ Поповъ книжаръ — Сливенъ.**



ИЗВѢСТІЕ

Извѣствявамъ на г. г. интересуещитѣ се, че отворихъ на площада „Хаджи Димитръ“ до Арменската църква, нова работилница за разни мебели и др. дограмаджийски издѣлия.

Работа чиста и акуратна, цѣни умѣрени.

Съ почитание:

гр. Сливенъ.

СТЕФАНЪ ПАНОВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣствяваме на интересуещитѣ се, че продаваме кѣщата на **Димитръ Милковъ**, находяща се въ гр. Сливенъ, махала „Слав- чева“, между сѣсѣди: наслѣдникитѣ на Г. Бояджиевъ отъ кѣмъ истокъ, Андонъ С. Мухтаровъ отъ кѣмъ югъ и улици отъ кѣмъ севѣръ и западъ.

Желающитѣ да купѣтъ тоя имотъ, могатъ да узнаѣтъ условията на продаж- бата отъ **Мина Д. Милковъ.**

гр. Сливенъ, 22 Януари 1899 год.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣствявамъ на интересуещитѣ че давамъ подъ наемъ дюкения сѣ, находящъ се въ гр. Сливенъ срѣщу хаджи Димитръ хаджи Рандевъ же- лающитѣ да наематъ дюкения могатъ да узна- ѣтъ условията отъ мене **Петръ В. Поповъ** гр. Сливенъ 4 Февруари 1899 г. 1—3

Книжарницата ИВ. С. ТОПАЛОВЪ СЛИВЕНЪ. Ул. „Аба-Пазаръ.“
Абонира за слѣдующитѣ списания:
Мисълъ год. IX цѣна за год. 10:50
Ново-Време г. III „ „ „ 10.— (за уч. 8 л.)
Домашенъ прият. г. XI „ „ 4:50 („ „ 4 л.)
Звѣздича год. VIII „ „ 2.—

ОБЯВЛЕНИЕ № 576

Подписаний Сѣдебенъ приставъ при Сли- венский окръженъ сѣдъ на III участъкъ на ос- нование изпълнитѣлний листъ № 12, издаденъ отъ Ямбол. Мир. Сѣдия на 2/1 1887 год. въ пол- за на Михалъ Ив. Козловски противъ Стоичо Да- мияновъ отъ Чинкоджа за 240 лева и разноски- тѣ, и съгласно чл. 1004 — 1028 отъ граждан- ското сѣдопроизводство обявявамъ, че отъ пос- лѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длѣжни- кови недвижими имоти: находяща въ зимлището на с. Чинкоджа имено 1) нива въ мисноста „Но- вия-Юртъ“, отъ 37 декара и 5 ара съ граници: Ст. Ивановъ, Кабата и отъ двѣтѣ страни пътъ оцинени за 120 лева; и 2) една ливада въ Да- мяна отъ 11 декара и 9 ара съ граници: Вада Дерменъ-Иолу и Курти Филиповъ оцинена: за 40 лева

Желающитѣ да взематъ участие въ тая продава, могатъ да се явяватъ всѣки присѣт- венъ часъ въ канцелярията ми за да наддаватъ и прѣглеждатъ книгата по продажбата.

г. Ямболъ 22/1 1899 год.

Сѣд. приставъ: **Ч. Георгиевъ** 1—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 712

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ 1/6 часть отъ нива въ мѣстността „Дерменлеръ-бойнда“ отъ 200 уврата оцѣнена за 200 лева; 1/6 часть отъ нива въ сѣщата мѣстность, 150 уврата, оцѣнена за 110 лева; 1/6 часть отъ нива въ сѣщата мѣ- стность, 100 уврата въ 110 лева; 1/6 часть отъ градина въ сѣщата мѣстность 10 уврата за 45 лева; 1/6 часть отъ градина въ сѣщата мѣст- ность отъ 25 уврата за 20 лева.

Имота принадлежи на Иванъ Стойновъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 800 лева къмъ Георги Н. Бошнаковъ отъ Сливенъ по изпълнителний листъ № 4725/98. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ граждан- ското сѣдопроизводство.

Сливенъ, 3/II 1899 год.

Сѣд. приставъ: **д. П. Консуловъ.** 1—2

Отъ Касиера.